

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 20S/130/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5015200619
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Čanádyová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5015200619.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členov senátu JUDr. Jany Martinčekovej a Mgr. Nory Tomkovej, v právnej veci žalobkyne: U. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. X, T., korešpondenčná adresa: O. X, P., zastúpená JUDr. Jánom Garajom, advokátom so sídlom V. XXX, XXX XX L., proti žalovanému: Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Šagátova 1, 821 08 Bratislava, korešpondenčná adresa Šagátova 1, 813 04 Bratislava 1, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-31-11-2/31-2015 zo dňa 23.04.2015, takto jednomyseľne

rozhodol:

Krajský súd žalobný návrh **z a m i e t a .**

Žalobkyni súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou doručenou na tunajší súd dňa 16.06.2015 sa žalobkyňa domáhala preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-31-11-2/31-2015 zo dňa 23.04.2015 (ďalej len napadnuté rozhodnutie, preskúmané rozhodnutie, rozhodnutie druhostupňového správneho orgánu), ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Ústavu na výkon väzby Žilina, Hlboká cesta 21, Žilina (ďalej len prvostupňový správny orgán, prvostupňový orgán) č. ÚVV 12-50-1/31-2015 zo dňa 20.03.2015 (ďalej len prvostupňové rozhodnutie, rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu), ktorým podľa § 54 ods. 1 zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby (ďalej zák. č. 221/2006 Z.z.) uložil žalobkyni povinnosť uhradiť trovy výkonu väzby vo výške 556,20 € na účet špecifikovaný vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný sa v dôvodoch rozhodnutia stotožnil so skutkovým a právnym posúdením veci. Poukázal na ust. § 54 ods. 1, 2, § 60d ods. 1 prvá veta, § 60d ods. 4 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon 221/2006 Z.z., resp. Zákon o výkone väzby) a konštatoval, že v súlade so zákonom bola uložená prvostupňovým správnym orgánom žalobkyni povinnosť zaplatiť náhradu trov spojených s výkonom väzby. Neakceptoval námietku žalobkyne, ktorá tvrdila, že došlo k premlčaniu nároku oprávneného na náhradu trov výkonu väzby. Poukázal na § 551 ods. 1 písm. a) a § 558 ods. 1 Trestného poriadku a konštatoval, že na zodpovednostné vzťahy vo výkone väzby nie je možné aplikovať všeobecnú trojročnú premlčaciu lehotu, keďže tieto lehoty sú špeciálne vyjadrené priamo v zákone (Zákone o výkone väzby). O povinnosti o náhrade trov spojených s výkonom väzby rozhoduje, ako poukázal žalovaný, podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený úradník, o výške trov spojených s výkonom väzby rozhoduje riaditeľ ústavu, v ktorom bola osoba vo výkone väzby. Oprávnený orgán nemôže začať konanie o výške trov spojených s výkonom väzby z vlastného podnetu, ale konanie zahájí až vtedy, keď sa hodnoverne dozvie, že vznikla potreba takéhoto konania, t. j. po doručení právoplatného uznesenia súdu. Tento okamih je začatím konania o výške trov výkonu väzby a riaditeľ ústavu má, ako oprávnený orgán, povinnosť do dvoch rokov konanie nielen začať, ale aj vo veci právoplatne rozhodnúť. Riaditeľ ústavu, prvostupňový správny orgán, je viazaný právoplatným

uznesením súdu o povinnosti povinného nahradiť štátu trovy výkonu väzby za súdom určené obdobie a na základe tohto rozhodnutia je povinný vydať rozhodnutie o výške trov spojených s výkonom väzby. V súlade so zákonnou úpravou tak žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán postupoval a nie je možné akceptovať námietku žalobkyne, že nárok oprávneného vznikol dňom 27.10.2011, kedy bola právoplatne odsúdená Okresným súdom v Martine a od tohto dátumu odvodzovať plynutie premlčacej doby.

Proti rozhodnutiu žalovaného podala riadne a včas žalobkyňa žalobu, v ktorej žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Domáhala sa zrušenia aj prvostupňového rozhodnutia. V žalobe poukázala na § 100 ods. 1, ods. 2 a § 101 Občianskeho zákonníka, § 60d ods. 2 Zákona o výkone väzby a uviedla, že v zmysle uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že premlčacia doba v zmysle § 60d ods. 2 Zákona o výkone väzby vypršala 27.10.2013 a v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka dňa 27.10.2014. Na tejto skutočnosti nemôže zmeniť nič ani fakt, že jej bola povolená obnova konania, pretože táto sa týkala len výroku o výške trestu a nie výroku o vine, navyše bola povolená už po uplynutí trojročnej doby, konkrétne 02.12.2014. Z ust. § 555 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a § 54 ods. 1 Zákona o výkone väzby sa vo vzťahu k povinnosti hradiť trovy výkonu väzby sa vyžaduje právoplatné uznanie za vinného, čo v jej prípade bolo rozsudkom Okresného súdu Martin 2T/76/2011 z 27.10.2011. Poukázala na § 558 ods. 1 Trestného poriadku a tvrdila, že nič nebránilo správnym orgánom v konaní podľa § 60d ods. 1 prvá veta Zákona o výkone väzby, konať. Pokiaľ Okresný súd v Martine nevydal uznesenie podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku po právoplatnom uznaní jej osoby za vinnú v lehote troch rokov (§ 101 Občianskeho zákonníka), nemôže tento nedostatok, po premlčaní, konvalidovať uznesením po povolení obnovy konania, pretože obnova konania vo vzťahu k jej osobe bola povolená len čo do výroku o výške trestu a navyše žiadne takéto uznesenie ani nie je právoplatné, pretože jej nebolo doručené podľa § 558 ods. 3 Trestného poriadku, keď proti nemu je prípustný aj opravný prostriedok. Zdôraznila, že uznesenie Okresného súdu Martin 2T/76/2011 zo dňa 02.02.2015 malo nadobudnúť právoplatnosť 10.02.2015, neexistuje, resp. ak existuje, tak nie je právoplatné a vykonateľné a ani sa nemôže vzťahovať k obdobiu väzby pred dňom 27.10.2014, kedy sa doba premlčala. Z toho vyplýva záver podľa žalobkyne, že neexistuje právny podklad na rozhodnutie žalovaného a prvostupňového správneho orgánu.

Následne v konaní žalobkyňa preukázala splnenie podmienok na oslobodenie od súdnych poplatkov a rozhodnutím Centra právnej pomoci, Kancelária Prešov, Slovenská 40, 080 01 Prešov č. 4N 8673/15-KaPO z 11. augusta 2015 bol jej priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci a určený advokát JUDr. Ján Garaj so sídlom v L..

Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 14.07.2015, zotrval na skutkovom a právnom posúdení veci a na dôvodoch uvádzaných v napadnutom rozhodnutí ako aj rozhodnutí prvostupňového správneho orgánu. Zdublikoval právne dôvody rozhodnutia žalovaného ako aj právnu argumentáciu napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd v Žiline rozhodol bez nariadenia pojednávania, za splnenia procesných podmienok uvedených v § 250f ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a § 246c ods. 1 O.s.p.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.05.2016.

Krajský súd v Žiline preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia a po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a pri aplikácii § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu zamietol, a to z nasledovných dôvodov:

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 54 ods. 1 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby ak bol obvinený právoplatným odsudzujúcim rozsudkom uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu trovy spojené s výkonom väzby 38) za dobu prvých 180 kalendárnych dní trvania väzby; ak ich nemožno uhradiť z pracovnej odmeny, nemocenských dávok a úrazových dávok, môže ústav na ich úhradu použiť peňažné prostriedky, ktoré má obvinený evidované na konte v ústave.

Podľa § 54 ods. 2 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby výška trov spojených s výkonom väzby podľa odseku 1 za každý začatý kalendárny deň je jedna šesťdesiatina zo sumy životného minima podľa

osobitného predpisu; 17) suma sa zaokrúhľuje tak, že suma nižšia ako polovica eurocenta sa zaokrúhľuje smerom nadol na najbližší eurocent a suma rovnajúca sa alebo vyššia ako polovica jedného eurocenta sa zaokrúhľuje smerom nahor na najbližší eurocent.

Podľa § 54 ods. 3 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby od povinnosti podľa odseku 1 je obvinený oslobodený a) do dovŕšenia 18 rokov jeho veku, b) po dobu poskytovania zdravotnej starostlivosti ústavnou formou okrem prípadov, keď sa úmyselne poškodil na zdraví, súhlasil s poškodením jeho zdravia inou osobou alebo predstieral duševnú poruchu alebo chorobu, c) po dobu účasti ako svedka na súdnom konaní, d) po dobu odovzdania obvineného na vykonanie úkonov trestného konania podľa § 9 ods. 4.

Podľa § 60a ods. 1 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení účinnom ku dňu 30.06.2015 ústav alebo generálne riaditeľstvo koná vo veci:

a) disciplinárnej odmeny, b) disciplinárneho previnenia, c) náhrady škody na majetku štátu v správe ústavu alebo generálneho riaditeľstva (ďalej len "konanie o náhrade škody"), e) zvýšených trov výkonu väzby (ďalej len "konanie o zvýšených trovách"), f) zhabania veci.

Podľa § 60a ods. 2 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení účinnom ku dňu 30.06.2015 na konanie podľa odseku 1 sa nevzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní; 43a) to neplatí pre konanie podľa písmena d), ak sa v tejto hlave neustanovuje inak.

43a) Zákon č. 71/1967 Zb. v znení neskorších predpisov.

Podľa § 60d ods. 1 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení účinnom ku dňu 30.06.2015 konanie sa začína na základe vlastného zistenia oprávneného orgánu, na návrh ktoréhokoľvek príslušníka zboru alebo zamestnanca zboru, na podnet iného správneho orgánu 43a) alebo na základe záznamu spísaného na predpísanom tlačive (ďalej len "záznam"). Zo záznamu musia byť zrejmé údaje o disciplinárnom previnení, o spôsobení škody alebo o iných okolnostiach oprávňujúcich začatie konania.

Podľa § 60d ods. 2 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby (v znení účinnom ku dňu 30.06.2015), ak § 40a ods. 4 neustanovuje inak, konať vo veciach uvedených v § 60a ods. 1 nemožno, ak od skutočnosti rozhodnej pre začatie konania uplynuli viac ako dva roky.

Podľa § 60d ods. 3 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení účinnom ku dňu 30.06.2015 ak § 40a ods. 4 neustanovuje inak, oprávnený orgán je povinný rozhodnúť vo veci do 30 dní od začatia konania; vo zvlášť zložitých prípadoch rozhodne najneskôr do 60 dní.

Podľa § 60d ods. 4 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení účinnom ku dňu 30.06.2015 konanie je začaté dňom, keď oprávnený orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon. Písomné oznámenie o začatí konania sa nevydáva.

Podľa § 60i ods. 1 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení účinnom ku dňu 30.06.2015 rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie účastníka konania. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania.

Podľa § 60i ods. 2 zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení účinnom ku dňu 30.06.2015 výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

Podľa § 555 ods. 1 Trestného poriadku ak bol obžalovaný právoplatne uznaný za vinného, je povinný nahradiť štátu a) trovy spojené s výkonom väzby, b) trovy spojené s výkonom trestu odňatia slobody, c) vyplatenú odmenu a náhradu ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, ak nemá nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú náhradu, d) paušálnou sumou ostatné trovy, ktoré znáša štát.

Podľa § 555 ods. 2 Trestného poriadku úhradu trov spojených s výkonom väzby a s výkonom trestu odňatia slobody upravuje osobitný predpis.

Podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku o povinnosti na náhradu trov poškodeného a ich sume, ako aj o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby a o povinnosti na náhradu odmeny a hotových výdavkov, ktoré boli uhradené štátom ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník.

Krajský súd, po oboznámení sa s obsahom napadnutého rozhodnutia ako aj predloženého administratívneho spisu, mal preukázané, že v súlade s ust. § 555 ods. 1 písm. a) v spojení s § 558 ods. 1 Trestného poriadku, Okresný súd Žilina uznesením 2T/76/2011 z 02.02.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10.02.2015, rozhodol vo vzťahu k žalobkyni, o uložení povinnosti nahradiť štátu trovy spojené s výkonom väzby za obdobie, ktoré je vymedzené vo výrokovvej časti uvedeného uznesenia. Toto uznesenie bolo doručené Ústavu na výkon väzby, Hlboká cesta, Žilina 19.03.2015, predtým Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Levoča, 17.02.2015.

V súlade s ust. § 60a ods. 1 písm. d) zákona č. 221/2006 Z.z. účinného v čase vydania napadnutého rozhodnutia, prvostupňového rozhodnutia, s rovnakou právnou úpravou aj v čase konania správneho súdu, prvostupňový správny orgán a žalovaný konal vo veci trov spojených s výkonom väzby a vydal správne rozhodnutie v súlade s ust. § 60i zákona č. 221/2006 Z.z., vo väzbe na § 60j citovaného zákona.

Konanie a vydanie rozhodnutia, podľa ôsmej hlavy zákona č. 221/2006 Z.z. upravujúcej konanie o trovách v spojení s výkonom väzby, je správnym konaním. Zákon č. 221/2006 Z.z. v ust. § 60d ods. 2, aj pre konanie o náhrade trov spojených s výkonom väzby upravuje lehotu, v ktorej je možné konať a právoplatne rozhodnúť. § 60d ods. 2 zákona č. 221/2006 Z.z. (účinný v čase vydania napadnutého rozhodnutia, prvostupňového rozhodnutia, ktorého znenie je totožné aj so znením v čase rozhodovania správneho súdu) upravoval, že v konaní vo veci trov spojených s výkonom väzby nemožno vo veciach konať, ak od skutočnosti rozhodnej pre začatie konania uplynuli viac ako dva roky.

Žalobkyňa odvodzovala skutočnosť, ktorá zakladá plynutie lehoty, ktorá je rozhodná pre začatie konania, od právoplatného rozhodnutia Okresného súdu Martin 2T/76/2011 z 27.10.2011, kedy bola právoplatne uznaná vinnou. Súčasne poukazovala na ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce premlčanie a tvrdila, že v súlade aj s premlčacou dobou, upravenou v Občianskom zákonníku v ust. § 100 ods. 1, 2 a § 101, došlo k premlčaniu nároku žalovaného na uloženie trov spojených s výkonom väzby.

S právnym názorom žalobkyne sa krajský súd nestotožnil a zhodne s názorom žalovaného a prvostupňového správneho orgánu konštatuje, že konanie vo veci trov spojených s výkonom väzby je správnym konaním, ktoré je osobitne upravené zákonom č. 221/2006 Z.z., a ktoré aj osobitne upravuje prekluzívnu lehotu, v ktorej je správny orgán povinný nielen začať, ale aj právoplatným rozhodnutím osobe uložiť náhradu trov spojených s výkonom väzby. Uznesenie Okresného súdu Martin 2T/76/2011 zo dňa 22.02.2015 bolo tou skutočnosťou, na základe ktorej mohol následne orgán konať podľa zákona č. 221/2006 Z.z. Z dikcie ust. § 558 ods. 1 jednoznačne vyplýva, že o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby rozhodne, až po právoplatnom rozsudku, predseda senátu alebo ním poverený súdny úradník. Dikcia tohto zákonného ustanovenia konštatuje, kto je kompetentný a oprávnený a v akom štádiu konania o povinnosti na náhradu trov v spojení s výkonom väzby rozhodnúť, a vylučuje postup, ktorý tvrdí žalobkyňa, keď poukazuje, že už právoplatným rozhodnutím príslušného súdu o jej vine, došlo ku skutočnosti, ktorá zakladala dôvodnosť postupu podľa zákona č. 221/2006 Z.z.. Rozhodnutie Okresného súdu Martin 2T/76/2011 z 02.02.2015 nadobudlo právoplatnosť 10.02.2015, bolo doručené žalovanému 19.03.2015 a v súlade s lehotou upravenou v § 60d ods. 2 zákona č. 221/2006 Z.z. žalovaný rozhodol, keď jeho rozhodnutie bolo ako druhostupňového správneho orgánu, žalobkyni doručené 29.04.2015. Uvedené skutočnosti preukazujú, že v prekluzívnej lehote tak prvostupňový správny orgán ako aj druhostupňový správny orgán rozhodol a jeho rozhodnutie aj nadobudlo právoplatnosť. Preto neobstojí argumentácia žalobkyne uvádzaná v žalobe.

Naviac krajský súd poukazuje, že zákon č. 221/2006 Z.z. je (vo vzťahu k žalobkyni) normou verejného práva, a preto nie je možné na postup žalovaného a prvostupňového správneho orgánu v preskúmanom konaní aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (ustanovenia o premlčaní), z

dôvodu, že Občiansky zákonník je normou súkromného práva, ktorú (a jej ustanovenia) nie je možné aplikovať v preskúmanom konaní podľa. Krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je súladné so zákonom a žalobu ako nedôvodnú zamietol pri aplikácii § 250j ods. 1 O.s.p..

Žalobkyňa bola v konaní zastúpená právnym zástupcom, ktorý jej bol určený rozhodnutím Centra právnej pomoci Prešov sp. zn. 4N 8673/15-KaPO z 11. augusta 2015. V konaní úspech nemala, preto jej nevzniká právo na náhradu trov konania voči žalovanému. O trovách právneho zastúpenia bude rozhodnuté v súlade s ust. § 15 ods. 2 zák. č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z., podľa ktorého ak oprávnenej osobe nebola priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, advokátovi prizná centrum odmenu za právne zastupovanie podľa ustanovení osobitného predpisu. To neplatí, ak advokát právo na náhradu trov konania neuplatnil riadne a včas v konaní pred súdom; v takom prípade advokátovi právo na priznanie odmeny centrom nevznikne. Vzhľadom na uvedené, keď súd žalobkyni náhradu trov konania nepriznal, o odmene právneho zástupcu ustanoveného žalobkyni Centrom právnej pomoci rozhodne Centrum právnej pomoci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15-tich dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd Slovenskej republiky prostredníctvom Krajského súdu v Žiline písomne v dvoch vyhotoveniach.

V Žiline, dňa 24. mája 2016

JUDr. Erika Čanádyová
predsedníčka senátu
Za správnosť vyhotovenia:
Miriama Talapková